

en lidt ejendommelig Form for de i Betænkningen her foreliggende Ændringsforslag, idet det har været nødvendigt at stille selv Postloven som Ændringsforslag, og at alle de Opfattelser af enkelte Bestemmelser, der ikke ere i Overensstemmelse med den Form, Postloven her har faaet, fremkomme som Underændringsforslag dertil. Ærede Medlemmer ville derfor finde en dobbelt Række af Forslag; idet det forelagte Lovforslag med de Ændringer til samme, der have faaet den højtærede Ministers Tilslutning, er optaget og indredigeret i det Forslag til Postlov, som foreligger her, medens de Forslag til Forandringer i Postloven, der ikke have fundet den højtærede Ministers Samtykke, fremtræde som Underændringsforslag til dette Hovedændringsforslag. I Virkeligheden er det, skønt det kan se lidt udviklet ud, ganske simpelt. Her foreligger altsaa et Forslag til en ny Postlov, saaledes som den er accepteret af den højtærede Minister, og som altsaa for saa vidt kan betragtes som et Regeringsforslag; og hertil er der saa stillet Ændringsforslag under Navn af Underændringsforslag.

I Forbindelse med den Maade at tage Sagen paa har det været naturligt for Udvalget at gaa ind paa et almindeligt Gennemsyn af Postloven, idet det var ret iøjnefaldende, at der i Postloven, som den foreligger nu i den Skikkelse, som Postloven af 1871 efterhaanden har faaet, var en Del Bestemmelser, der havde en øjensynlig forældet Karakter. Forandringerne fremtræde navnlig i §§ 4 og 5, der træde i Stedet for de hidtilværende §§ 4 og 6. Der er dog ikke derved foretaget væsentlig andet, end at man har bragt disse Bestemmelser i Overensstemmelse med den faktiske Postudvikling navnlig derved, at Indleverings- og Omdelingsforholdene ere blevne lovfæstede i Overensstemmelse med, som Forholdene i Virkeligheden have udviklet sig, medens det i den gældende Postlov paa meget væsentlige Omraader er overladt til Administrationen, om den vil omdele Posten eller ikke. Ligeledes ere i flere Henseender Bestemmelserne vedrørende Indleveringen usikre. Denne Usikkerhed vil formentlig nu bortfalde, hvis de ny foreslaaede §§ 4 og 5 vedtages. Ligeledes har man ladet § 22 bortfalde, en Bestemmelse, der angaar Mulkteringen af uindskevne rejsende, som nu er overflødig, fordi der overhovedet ikke mere gives noget Personpostvæsen. Man har derhos indført en ny Definition af Poststed, idet man har ønsket at komme bort fra de forskellige Betegnelser for

Posthuse. De kaldes nu Postkontorer, Postekspeditioner og Brevsamlingssteder, men Udviklingen har medført, at det i alt væsentligt er det samme overfor Befolkningen, hvad enten det er et Postkontor, en Postekspedition eller et Brevsamlingssted, den har at henvende sig til. Det er i Virkeligheden kun Forskelligheder i Bestyrelsesforholdet, der begrunde den forskellige Betegnelse af dem. Forskellen i Bestyrelsesforholdene retter sig gennemgaaende efter, om Forretningen har et større eller mindre Omfang. Smaa Kontorer med et lille Brevantal kunne bestyres af en ikke fagudlært Mand, og der er ikke Grund til at opretholde en kostbarere Bestyrelse, men det har hidtil, som vi have set under de Forhandlinger, der have været i dette Ting desangaaende, voldet en hel Del Vanskelighed at faa en saadan mere økonomisk Bestyrelse af Forholdene indført, fordi der til en Forandring af et Kontor til et Brevsamlingssted har knyttet sig den Forestilling, at man derved forringer Egnens postale Betjening. Dette har medført en forstaaelig Opposition mod saadanne Forandringer; som i Virkeligheden kun have haft et økonomisk Formaal. Det økonomiske Spørgsmaal har ikke været helt ubetydeligt. Som ærede Medlemmer ville erindre, forelagde Indenrigsministeren i Fjor en Liste over ikke mindre end 40—50 Postkontorer, som i Virkeligheden ere saa smaa, at der aldrig kunde være Tale om at oprette et Postkontor paa disse Steder, hvis man nu skulde skride til en Ordning, og som der derfor heller ikke er virkelig Grund til at opretholde. Man vedtog da ogsaa her i Tinget, at efterhaanden som der indtraadte Embedsledighed, skulde disse Postkontorer omformes til Brevsamlingssteder, men det første Forsøg paa at realisere denne Bestemmelse faldt som bekendt mindre heldigt ud. Man mener nu, at indfører man en Fællesbetegnelse, som kan være Udtryk for, at der opnaas en lige saa god Betjening ved et Postkontor af en lavere Klasse som ved et af en højere Klasse, vil man ogsaa naa til en mere økonomisk Bestyrelse i Fremtiden.

En anden Forandring, som foreslaas ved den almindelige Revision, som Loven har været underkastet, er den, at Lokalportoen undergives Lovgivningsmagten. For Øjeblikket er det Indenrigsministeren eller den til enhver Tid Postvæsenet styrende Minister, der har Ret til at fastsætte Lokalportoen. Dette stammer fra den Tid, da hele den lokale Postbefordring havde